

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. An & vnde terra emineat supra aquas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

lus Archimedes, quamuis omnes artes, vires, machinasque suas impendat.

V.

Illud quoque in situ terræ, ad hominum vtilitatem necessarium, admirationem meretur, quod, cum sua gravitate, in finimum locum, ipsique adeo etiam aquæ subesse expetat, & verò etiam, a quis, ab initio, tota fuerit cooperta; tamen, iubente DEO, contra naturæ indolem, extra aquas emerferit; ita, vt quodammodo super aquas fundata, firmataque esse, ac dici posse videatur. Quo respiciens Propheta, de orbe terrarum ait: *super maria fundauit eum, & super flumina preparauit*; & alio loco: *Qui firmavit terram super aquas*. Quod non rectè quidam voluit valida ventorum immissione factum, vt contigit in aquis diluuij desiccandis, quando

Psal. 23. 2.

Psal. 135. 6.

Gen. 8. 1.

Exod. 14. 21.

Dominus, *adduxit spiritum* (id est, ventum siccum, vt exponit Lyranus) *super terram, & imminuta sunt aqua*; & quando via, per mare, transituris Israëlitis exsiccata est. Ingens fuisset miraculum, vno die, à vento tantam vim aquarum exsiccari, miraculum autem, sine magna necessitate, ponendum non est, vt quidam ratiocinantur. Quæ tamen ratio me tantopere non moueret, quia etiam, *cum extendisset Moyses manum super mare, abstulit illud Dominus, flante vento vehementi, & vrente, TOTA NOCTE, & versit in siccum: dimisq; est aqua*. Si ibi vna nocte id fieri potuit, cur non etiam vno die hic? quantumuis tertio die, discooperta sint plaga terrarum. Illud maius apud me pondus habet, quod, tertio die,

Gen. 1. 9.

non dixerit DEVS, exsiccantur, sed, *congregentur aqua, qua sub calisunt, in locum vnum: & appareat arida. Et vocauit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellauit maria*. Collectæ ergo sunt aquæ, non dissipatæ in aërem. Quæ collectio etiam non facta est condensatione, qua aquæ aliquid quidem loci relinquunt; non tamen propriè congregantur. Quanquam credibilior hic est modus, quam prior. Poterant enim prius aquæ fuisse subtiliores, quales nunc sunt pluuiiales; aut etiam his tenuiores, nempe qualis est vapor, aut nebula caliginosa; cum ipsa diuina sapientia dicat: *Et sicut nebula texi omnem terram, & apud Iob, cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud, quasi pannis infantie, obuoluerem*. Talis ergo vel vapor, vel aqua, si totam terram operuit, vtique postea minorem locum occupauit, crassata in salum mare, ac spissum hu-

Eccli. 24. 7.

ob. 38. 9.

sum humorem. Quæ sententia, si de nebula & nube intelligatur, cogitandum est, terram initio factam fuisse,

Non alia longè ratione, ac sæpe videmus,

Aurea cùm primùm gemmantès rore per herbas

Matutina rubent radiati lumina solis,

Exhalantque lacu nebulam, fluvii que perennes:

Ipsa quoque interdum tellus fumare videtur.

Omnia qua sursum cùm conciliantur in alto,

Corpore concreto subtexunt nubila calum,

Lucret. lib. 5

Verùm hæc opinio abijt à ventorum proprietate. Etsi enim vapor, & nebula, vt nubes re ipsa sint aquæ, ob tenuitatem tamen suam, non solent aquæ nomine vocari. Quando ergo dictum est: *Congregentur aqua*, eiusmodi aquæ congregatæ sunt, vt earum congregationes, non vapores, non nebula, non nubes, sed maria appellarentur. His aquis prius non nebula vera, sed velut nebula aut nube circumfusa, terra tegebatur. Quare, vt mundi Machinator terram aquis liberatam, hominibus ad habitandum præpararet, terram, quæ sub aquis circumquaque æqualis erat, omnipotenti virtute sua reddidit inæqualem, eiusque & exteriorem figuram immutauit, & viscera grandibus lacunis interruptit. Itaque

Sidebant campi, crescebant montibus altis

Ascensus: neque enim poterant subsidere saxa,

Nec pariter tantundem omnes succumbere partes.

VI

Gen. 1. 9.

Lucret. loc. cit.

Seu, vt facer vates psallit: *Ascendunt montes, & descendunt campi in locum, quem fundasti eis.* Quemadmodum ergo, ante tertium creationis diem, terra erat adobruta aquis, & *abyssus sicut vestimentum amictus eius, super montes stabant aqua* (adeo multæ atque altæ erant) ita *ab increpatione tua fugient* (aquæ) ait idem vates, *à voce tonitruui tui formidabunt.* Vox tonitruui, hoc est, potentissima erat: *Congregentur aqua, qua sub calo sunt, in vnum locum, & appareat arida.* Hac voce dirupta est terra, & immensas quædam effecit, tum intra, tum extra se, cavitates, aggeresque, jecit; vt & moles essent fluctibus oppositæ, & fossæ, ac profundiores aluei, in quibus aquæ prius, per oranem terræ superficiem vndiq; æqualiter diffusæ, tanquam in vasis amplissimis, reciperentur; altioresque terræ montes, cumulos, & campos denudatos relinquerent.

Psal. 103. 6.